

Jóannes bóndi Patursson fer til gravar.

Sum væntandi var, var líkskarin stórur, ið fylgdi Jóannes bónda til gravar. Tað man ikki vera síðan onkun stóran dag i miðöld, at Kirkjubóur hevur sæð so stóra mannfjöld.

Fólk vóru komin úr øllum ættum i Føroyum, bæði eftir landinum og sjónum. Bátar lógu útfyri og aðrir við lendingina ella uppi i fjöruni við flöggnum á hálvari stong. Eitt langt, svart rað av bilum kom seigliga akandi oman móti hesum mest merkiligum og gitna plássi i Føroyum. Niðri i bygðini millum húsin, sum eru eins og fastgrógvin til landslagið, stóðu og gingu flokkar av fólki: Bygdamyndin var sum tikin úr einum blaði av Snorris Norsku kongasögum.

Tá ið ein kemur til Kirkjubóar og serliga slíkan merkisdag, fer hann ein varhuga av øllum hesum fjölbroytta, sum verið hevur uppi i at skapa ein mann sum Jóannes bónda Patursson, og hann undrast ikki, at lyndið á hesum manni var so sum tað var.

Hesir svörtu hamarnir, ið standa sum eitt berg beint uppi yvir bygðini og tykjast at hotta við at rapa niður yvir plássið, mugu kunnu skapa eitt stríðslyndi, hvørs liv og vera er bardagi, hitt víða havið beint at durinum og Hestur sum ein long, trygg verja leggja skaldsligar dreymar, longsil og áraði sögu i mannin. Og so hin ríka søga, tú sært fyri tær, hvar tú stígur: Dómkirkjumúrurin, sum fyllir upp alt bygðalagið og stendur sum eitt vitni um stórar ættanir og eina mikla tíð, tá ið henda bygð var ein miðstöða i rikum mentunarlivi i Føroyum, var setur hjá evnaríkum, hövdingaligum biskupum og hevði evni og umstøður til at uppala kongsevni.

Alt hetta kemur fram fyri okkum, tá ið vit standa i túnum i Kirkjubó útánfyri húsin, har Jóannes bóndi stendur undir bóru; men okkara hugsan dregist aftur aðrar vegir, ti Havnar Sangfelag tekur at syngja hin stenningsríka sálm: „Føgur er földin“. „Öldirnar fara, öldir mugu koma, — ætt eftir ætt søkkur undir mold —“ So er, . . . Vit siggja her á hesum plássi sjónlig merki til ættir, sum farnar eru og hava skapað sögu og sögn. . . .

So bera synir og næstingar kistuna út, og hon verður sett millum tey gomlu bóndahúsin og dómkirkjumúrurin. Presturin stendur og talar og vendir andlitið móti inngongdini i múr-

inum. Fólk ið fyllir alt plássið, og menn standa upp móti múrinum, meðan teir lýða á.

Tað er sum henda gamla kirkjutoflin talar meir og setir seg fastari i sinni, sum hon er, enn um hon stóð fullbygð.

Eins hugsan fer aftur i tíðina og fram kemur sjón: Henda forna miðalaldarleivdin lyftist upp og stendur stór og práð sum stásiligur kirkjubyggingur. — Bispur i bispabúna fer i kirkjuna úr bispahúsunum fylgdur av prestum og kórdringjum. — Ljómandi sangur ljóðar út gjögnum vindeygum. . . . Tað er mikil kirkjudagur i Kirkjubó. — Ella onkur av teimum gomlu bispunum, kirkjubövdungum fer til gravar. —

Prestur tosar um liv og virki Jóannes bónda Paturssonar. — Steinarnir her tala, sigur hann. Ja, steinarnir tala, og meira i dag enn nakrantíð áður. Hann nevnið tey gomlu vísdómsorðini um alt sum doyri, alt sum fúnari og fer. . . . Bara eitt livir: dómur um farnan mann. . . . Hann talar eisini um Hann, sum var og er, tá ið alt foldarlív er fúnað og gloymt. —

So verður kistan borin i kirkjuna, hesa fornu kirkju, sum ætt eftir ætt hevur verið borin i: Sum børn og seinast sum lík. — Gamli menn skipa kingolag, hetta lag, ið er so hugtakandi og hóskar so væl til jarðarferð i føroyskari bygð. Tað er sum lagið er skapað eftir føroyskari náttúru. Langt og einstóndi eins og aldan, ið dregur inn móti landi, ella bátur ið rör, tungan róður, vandaróður — eins og skuldu menn heita á hin Altvaldandi at veita teimum hjálp at vinna til land. . . . Presturin talar i kirkjunni, og sangkórið syngur.

„Av mold er tú komin, at mold skalt tú verða, og av mold skalt tú aftur upprisa.“ Tað er mannsins lagna, hin hægsti sum hin lægsti, men so kemur hin kristna fyrjättanin, at „upp skal hann aftur risa“.

Slekt og kenningar tala á gróvini. Sálmarir: „Tin miskunn, o Guð, er sum himnin há“ og „Boðar tú til allar tjóðir“ verða sugnir til seinast. —

Jóannes bóndi Patursson, hesin viðgittasti Føroyingurin i okkara tíð, ein hin mest umrøddi her á landi, maðurin — hvussu vit so døma hansara virki — við merkiligum gávum: Skald, fólkatalari, fólkahövdingur og politikari, ein, sum ikki mangir kunnu stiga i sporini hjá, er farin til hvíldar millum fofedrar sínar og hinar menn, ið

Grót og skervur.

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, aðrenn tey verða heimtað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv utan við einum líni av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

Froðbiar sóknar kommuna.

FØROYA

BRUNATRYGGING

Hús - innbúgv - vørur - verða tryggjað.

Skrivstovan er opin frá kl. 10-1 og 3-5

Leygardag - - - 10-2.

Telf. 372.

Panting.

Tað verður gjørt kunnigt, at dómarin hevur góðkent, at eftirstøður av kommunuskatti og kaminreinsan fyri fyrra hálvár 1946, og eldri eftirstøður, sum áður eru pantaðar til einkis, verða innheimtaðar við panting.

Farið verður undir pantingina

uttan aðra ávarðing tann 26.

august h. á.

Tórshavnar býráð, tann 9. august, 1946.

bygdu Kirkjubó, henda merkisstað.

Oyggjarnar eru kámar, eitt regndis liggur um landið, tó lýtt og summarligt. Aldusugið dregur i Sugguni. Eðurnar liggja spakar og fríðaligar inn millum bátarnar, sum liggja við land við flaggi á hálvari stong. — Eitt flagg á hálvari stong dagast eisini uppi á eggini, høgt uppi yvir bygðini. —

M. J.

Oyggjarvegurin.

I fleiri ár hevur einki verið gjørt við Oyggjarveginn. Menn hava hildið tað verið stóri spell, at hesin vegur, sum skuldi knýta samband millum Havnina og Vestmanna, ikki var fullfördur; men i summar er arbeidið uppi hann aftur byrjað.

Tað fyrsta, ið gjørt varð, var at seta upp barakkir, so mennir, ið arbeida skuldu kundu hugva so nær arbeisplássinum sum gjørligt — tað vildi verið alt ov langt at farið til arbeis á Sundsháls, har teir nú arbeida, úr t. d. Havnini. Tá barakkirnar vóru uppsattar varð byrjað at gera veg. Har arbeida nú um 35 menn ymsastaðni frá i Føroyum, tó flestir úr Havnini, ein stív heilt, kanska. Teir hava ein arbeisdag uppá 10 timar, so teir kunnu fáa nakað burtur úr, um veðrið verður lagligt. Fornenn eru vegmaðurin hjá Havnar kommunu og ein Norðmaður. — Arbeidið tykist at ganga heilt skjótt frá hondini.

Z. Heinesen

Vágsholmi
Tlf. 83 & 240

Nýliga heimkomið:

GÓLVTEPPIR

LOYPARAR — FORLEGGJARAR
i stórum úrvali ymiskum støddum

LJÓSAGRÁTT
FRAKKASTOFF
(BOUCLE)

SILVURLUTIR

VÆL EGNADIR TIL GÁVUR

HARRA-CYKLIR

BARNA-CYKLIR

(TRÝ HJÓL)

PETROLEUMSOVNAR

(2 støddir)

MANILLA

(3/4", 1", 1 1/4", 1 1/2", 1 3/4" og 2")

TAKPAPP

Valdemar Lützen, tlf. 16

ØII eiga at brúka

Føroyska hondsápu
frá fabrik OKKARA